

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Dominicus Confes. 4. Augusti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

2. Ager est peccator, ut ex humorum intemperie corpus, ita ex affectuum perturbatione animus ejus laborat; sic impeditur cupiditatibus, ut sursum tendere nequeat. Quare causam peccatorum tuorum, & sanè deprehendes omnia ex immoderatis affectibus promanare. Scrutare animum tuum, vide quidames, desideres, odio habeas; & si quid tuis in affectibus effrenatum, aut minus rectum deprehendas, dic *Domine, quem amas infirmatur.*

3. Non solùm ager, sed etiam mortuus est peccator, cum gratiam amiserit, longè difficilior est peccatoris conversio quàm mortui suscitatio. O Amantissime Jesu? qui vitam profudisti, ut nos à morte liberares, suscita nos. Fac quod in te est, ut ad vitam gratiæ revoceris, & ora Deum ut tui misereatur. *Aegrotus sum, ad medicum clamo: cæcus sum ad lucem propero: mortuus sum, ad vitam suspiro, tu es medicus, tu es tu vita Iesu Nazarene.* August.

S. DOMINICUS Confess

4. Augusti.

Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum, qui in cælis est. Matt. c. 5.

Alterum ecce Orbis labantis columen DOMINICUM. Certè Innoc. Pont. Max. (subji

subjicere humeros ruinam meditati Lateranenſi Aedi vidit. Certè flagrantem à terge-
 mino vitio orbem, totidem telis caſtigaturo
 FILIO MATER clypeum cum FRANCISCO
 DOMINICUM objecit; ut jam minus mirer
 necdum natum ſive ore facem, ſive fronte
 ſtellam prætuliffe. Et verò etiam hodie lucet
 in filiis, qui dum ſanctioribus roſis Lili-
 um (Virginem) colunt, dignos ſe probant,
 quos (quemadmodum ipſe DOMINICUS ha-
 buit videre) velut pullos ſuos nunc pallii ſui
 alis foveat MAGNA MATER, nunc dormien-
 tes inviſat benè precabunda. Illud omnium
 bono ex *Virgine* Divus intellexit, toties advo-
 cationem pro nobis in Cœlis ad Filii pedes
 facere, quoties è terris ADVOCATAM ſolen-
 ni formula *clamamus*, ut qui rei non clamant, ſibi,
 non Advocatæ adſcribant, ſi pereant. Por-
 rò DOMINICUS quatuor omninò infulas,
 quas alii tam ſtudioſè capiti quærunt, gene-
 roſo faſtu pedibus ipſe ſubdidit; ter noctu pœ-
 nas à tergo ſuo, pro ſe primùm, tum pro vi-
 ventibus in graviore noxa, demum pro agen-
 tibus in igne piaculari Manibus expoſcit. Mit-
 to in homines, dæmonas, adeoque Superos
 Imperium, quippe cùm toties jam hos exo-
 raret, quos oraret. illud memorandum,

qui MARIÆ vixerat, non sine MARIA demor-
tuum esse. Affuit hæc, neque sola, sed inter
Filii & Cœlitum comitatum ad astra abdu-
xit. Viam inquiritis? per Rosaria iuit Do-
MINICUS. *Ex Vita.*

MEDITATIO.

In vitam S. Dominici.

1. **U**bi primum S. Dominicus baptizatus, scilicet
apparuit in eius fronte: quo Symbolo Dei
significare voluit, eum fore sidus fulgidissimum
cujus radiis universa Ecclesia illuminaretur. Mirum
quantum ab ipsis incunabulis, pietatem, pœnitentiam,
aliâsque virtutes adamârit! An Deo consecra-
sti vitæ primitias? Ut S. Dominicus, ad quid referas
& in quo consumitur vitæ tuæ tempus? *Va temporalia
quo non amavi te.* August.

2. Hoc sidus magnam radiorum copiam oriens
miserat: Ast cum meridiem attigit emisit longè ma-
jorem, adeo ut universum terrarum orbem tum suis
tum fratrum sui ordinis concionibus illuminârit &
inflammârit. Si propter vitæ tuæ conditionem alio-
rum saluti vacare minùs potes, tuæ certè diligentè
vacare debes, & aliis bono præluere exemplo.

3. Astra non extinguuntur, cum nostris ex oculis
subducunt sese; immò cum oriuntur & occidunt
dem fulgent luminibus. S. Dominicus in Ecclesia semper
per miro splendore præfulsit, & incredibili constan-
tiâ ad DEI gloriam & animarum salutem ad mortem
usque incubuit. Labora pariter; castiga corpus tuum

Pœn

Pœnitentiã age. Si quis velit tibi suadere ut operibus pœnitentiæ relictis oblectamentis indulgeas, dic: *Ista felicibus: ego deliqui in Dominum, & periculis in æternum perire.* Pacianus.

DEDICATIO S. MARIAE AD NIVES.

5. Augusti.

His qui vendebant columbas, dixit, auferte ista hinc, & nolite facere domum patris mei domum negotiationis. Joh. 2.

ANnus agebatur Christianus supra CCC LXV. quando Romæ civis fuit patricii sanguinis & huic JOANNES vocabulum. MARIAM puto exspectas Mariane, cum IOANNEM audis? Rem loqueris. Fuit huic conjux digna conjuge suo, fuere opes ingentes, sed spes natorum nulla, & in his etiam nepotum decollaverat. Tandem, quid ô! quid terris, ait JOANNES, ignobiles & mecum morituros hæredes quæro? quin cœlo adscisco? & an explere dignioribus nominibus ceras possum? Certè opibus unica MARIA digna omnibus est. Imò IOANNES non sum, si hæredem MARIAM non scribo. Eja igitur Virgo, tu sola

F 4

jam